

Győri Ítéltábla

Gf.II.20.118/2021/9.

A Győri Ítéltábla a Vető és Kovácsházy Ügyvédi Iroda (cím10; ügyintéző: dr. Kovácsházy András ügyvéd) által képviselt Felperes1 (Cím1) felperesnek a dr. Kallai Pál Sándor ügyvéd (cím3) által képviselt Alperes2 (cím3) II. rendű alperes, az Alperes3 (Cím4) III. rendű alperes és Alperes4 (cím5) IV. rendű alperes ellen ingatlanok felszámolás során történő értékesítése miatt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2021. március 30. napján kelt 4.G.40.051/2019/46. szám alatti ítéletével szemben a felperes által 48. és 50. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett részét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A cégjegyzékbe Cg.cégjegyzékszám1 cégjegyzékszámon bejegyzett Alperes1 (a továbbiakban: adós) felszámolását az elsőfokú bíróság a 2012. április 12. napján kelt 7.Fpk.07-12-000342/2. sorszámú végzésével rendelte el, felszámolóként a II. rendű alperest jelölte ki. A felszámolás kezdő időpontja 2012. június 21. napja. A felszámolási eljárás során a felszámolóként eljáró II. rendű alperes az adós vagyonát képező helység1, helyrajzi szám1 ingatlanra (a továbbiakban: perbeli ingatlan) vonatkozóan a Céglétségi Közlönyben meghirdetett pályázat eredményeként az adós képviseletében eljárva nem a nyertes ajánlattevővel, hanem a III. r. alperessel kötött 2016. szeptember 27-én adásvételi szerződést, a III. rendű alperes elővásárlási jogára hivatkozással tett elfogadó nyilatkozat alapján.

[2] A pályázaton legmagasabb vételi áron ajánlatot tevő felperes az adásvételi szerződést először a Székesfehérvári Törvényszéknél 7.Fpkh.37/2016. számon indult, a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 51. § (1) bekezdésére alapított kifogás útján sérelmezte. A Székesfehérvári Törvényszék a 2017. január 6-án kelt 7.Fpkh.37/2016/9. számú végzésével – hivatkozással a Cstv. 6. § (3) bekezdése folytán megfelelően irányadó régi Pp. 157. § a) pontjára – az eljárást megszüntette. Hangsúlyozta, hogy a felperes (ebben az eljárásban: kifogásoló) követelése csak perben érvényesíthető, és nem csupán a Cstv. 49. § (5) és (6) bekezdései szerinti speciális megtámadási okokra, hanem a régi Ptk.-ban meghatározott érvénytelenségi okokra hivatkozással is. A felperesnek az e végzés ellen előterjesztett fellebbezését – mint elkésettet – a törvényszék a 2017. február 14-én kelt 7.Fpkh.37/2016/11. számú végzésével hivatalból elutasította.

[3] A perbeli ingatlanra a III. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlannyilvántartásba 2016. október 27-én jegyezték be, aki ezt követően a 2017. július 13-án kelt adásvételi szerződéssel az ingatlant eladta a IV. rendű alperesnek 2.200.000 forint vételárért. A IV. rendű alperes tulajdonjogát az ingatlannyilvántartásba 2017. július 26-án jegyezték be.

[4] A felperes 2017. szeptember 25-én terjesztett elő keresetet az adóssal (mint I. rendű alperessel) és a II-IV. rendű alperesekkel szemben, amelyben annak megállapítását kérte, hogy az adós és a III. rendű, továbbá a III. rendű és a IV. rendű alperesek között a perbeli ingatlanra létrejött adásvételi szerződések színleltek, ezért semmissék. Egyúttal kérte a II. rendű alperest az adós (akkor még I. rendű alperes) nevében a nyertes ajánlattevő felperessel szerződéskötésre az ingatlan átruházására.

[5] A felszámolási eljárás befejezése miatt az adóst 2017. október 20-i hatállyal a cégnyilvántartásból törölték.

[6] A felperes módosított keresetében egyrészt a már perben nem álló – II.r. alperes felszámoló által képviselt – adós mint eladó és a III.r. alperes mint vevő között 2016. szeptember 27. napján létrejött adásvételi szerződés, valamint a III. rendű alperes mint eladó és a IV. rendű alperes mint vevő között 2017. július 13. napján létrejött adásvételi szerződés semmisségének megállapítását kérte azok jóerkölcsbe ütközése miatt. Másrészt (elsődlegesen) a III.r. alperest kérte kötelezni, hogy a felperessel kössön adásvételi szerződést az adós felszámolása során értékesített perbeli ingatlanra a felszámolási pályázatban kiírt áron; (másodlagosan) a III.r.- IV. rendű alperest annak tűrésére kérte kötelezni, hogy a bíróság az eredeti állapotot helyreállítsa a perbeli ingatlan esetében a tulajdonjog törlésével. Harmadrészt a II.r. alperest 200.000 Ft és a perben felmerült perköltsége megfizetésére kérte kötelezni kártérítés címén. Keresetét arra alapította, hogy az érintett ingatlannak a III. r. alperes ténylegesen nem volt bérlője, ezért elővásárlási jog sem illette meg, amire figyelemmel a felszámoló II. r. alperes jogszabálysértő módon kötött adásvételi szerződést az állítólagos bérlő III. r. alperessel. Előadta, hogy a pályázat időpontjában a perbeli ingatlanon fényképekkel bizonyítottan omladozó, félig szerkezetkész felépítmény állt, amely használatbavételi engedéllyel nem rendelkezett, ezért bérlője sem lehetett, használatbavételi engedély hiányában jogszabály tiltja az építmény használatának megkezdését. Hivatkozott arra is, hogy a perbeli ingatlant a pályázat után adta csak birtokba az állítólagos bérlőnek a felszámoló, holott egy tényleges bérlő már nyilván birtokban kellett volna legyen. Sem bérleti szerződést, sem bérleti díj számlákat vagy bankkivonatokat nem nyújtott be a felszámoló, a bérleti szerződés színlelt volt, csak az alacsonyabb pályázati ár elérését szolgálta, hogy a kiszemelt vevőnek ne kelljen rálicitálnia a legmagasabb ajánlatra.

[7] A II. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a kereset a Cstv. 40. §-a alapján elkésett, az adásvételi szerződés megtámadására nyitva álló 30 napos határidő elmulasztására tekintettel. Az elővásárlási jog fennállásának és az azt meglapozó bérleti szerződés megtámadására vonatkozóan is elkésettnek minősül a kereset, mert e szerződés megtámadására a kifogás szabályait lehetett volna alkalmazni. Becsatolta a 2016. május 31-én az adós, valamint a III. r. alperes között létrejött bérleti szerződést, és előadta annak megkötésének előzményeit, körülményeit. Kifejtette, hogy a hitelezői érdekek szem előtt tartása, továbbá az ingatlan fenntartásával

kapcsolatos költségek minimalizálása és a lehető legmagasabb értékesítési ár elérése volt a fő szempont a bérleti szerződés megkötésével. Hangsúlyozta, hogy mind a bérleti szerződés mind pedig a III. r. alperessel kötött adásvételi szerződés valós, a felek szerződési akaratának mindenben megfelelő, jóerkölcsbe nem ütköző, érvényes szerződések. A pályázati eljárás során pedig felszámolóként a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el.

[8] A IV. r. alperes ellenkérelmében – tartalma szerint – a vele szemben előterjesztett kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a perbeli ingatlant a III. r. alperestől vásárolta, az adóssal nem volt kapcsolatban, tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. Hivatkozott arra is, hogy a perbeli ingatlan tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartás adataiban jóhiszeműen bízva, a III. r. alperestől szerezte meg. Az ingatlanon jelentős értékű beruházást eszközölt, melyet érvényesíteni kíván.

[9] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:92. (2) bekezdését. Megállapította, hogy a felperes a perben nem tudta bizonyítani azt, hogy az időközben megszűnt adós (I. r. alperes) és a III. r. alperes között létrejött bérleti szerződés és ingatlan adásvételi szerződés, valamint a III. és IV. r. alperesek közötti ingatlan adásvételi szerződés színlelt lenne. A felperes tényállításaiból, illetve az általa becsatolt okiratok, fényképfelvételek alapján nem alapítható meg az, hogy a bérleti szerződés megkötésére kizárólag az elővásárlási jog biztosítása végett került volna sor. Ezzel szemben a II. r. alperes előadása, valamint az általa becsatolt iratok alapján az volt megállapítható, hogy a bérleti szerződés megkötésére a felszámoló részéről a Cstv.-ben rögzített kötelezettségei teljesítése érdekében került sor. Ezt támasztotta alá tanúl tanúvallomása is, aki a III. r. alperes képviselőjeként járt el a perbeli szerződések megkötése során. A felperes állításait nem támasztotta alá a perbeli ingatlan pályáztatása során keletkezett iratanyag sem, a pályáztatás során a felszámoló az eljárási szabályoknak megfelelően járt el, a pályázati eljárás során végzett felszámolói cselekmények egyike sem támasztotta alá azt a felperesi vélekedést, miszerint a bérleti szerződés megkötésére kizárólag az elővásárlási jog keletkeztetése miatt lett volna szükség. A felszámoló kielégítő előadást tett arról, hogy a bérleti szerződés megkötésére mi vezette a felszámolási eljárás során, ezért az elsőfokú bíróság megítélése szerint az sem a jóerkölcsbe nem ütközött, sem színleltnek nem volt tekinthető, ezzel szemben az észszerű gazdálkodás követelményeinek, valamint a hitelezők érdekeinek megfelelt. A fentiek alapján az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a támadott szerződés nem ütközik nyilvánvalóan a jóerkölcsbe sem, és emiatt semmisnek.

[10] Az elsőfokú bíróság nem osztotta a II. r. alperesnek a kereset elkészítésével kapcsolatos álláspontját, tekintettel arra, hogy a Győri Ítéltábla Gpkf.II.25.068/2019/4. számú másodfokú végzésének az indokolásában kifejtettek szerint a jelen kereset benyújtására nem a Cstv. 49. § (5) bekezdése alapján került sor, hanem a Ptk. érvénytelenségi okaira történő hivatkozással, ebből következően a Cstv.-ben rögzített keresetindítási határidőt a felperes nem mulasztotta el.

[11] Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a Ptk. 5:187. §-a szerint az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés teljességében és helyességében bízva, jóhiszeműen és ellenérték fejében jogot szerző harmadik személlyel szemben a törlési keresetet csak az anyagi jog szerinti jogosult vagy a bejegyzés törlése esetén jogosulttá váló személy terjesztheti elő. A

pályázó felperes a pályázat eredményeként értékesített ingatlan esetében sem anyagi jog szerinti jogosultnak, sem pedig a bejegyzés törlése esetén jogosulttá váló személynek nem tekinthető, hiszen az eredeti állapot visszaállítása esetén is vagyonrendezési eljárás keretében a perbeli ingatlan újból pályáztatásra kerülne, ahol a felperes csupán lehetséges tulajdonszerzőként szerepelhetne, mint újabb pályázó. Ezen túlmenően a IV. r. alperes, mint ingatlan-nyilvántartási bejegyzésében bízó, ellenérték fejében jogot szerző alperessel szemben törlési kereset megindítására nincs lehetőség, a IV. r. alperessel szembeni keresetet az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, ezért a felperes be sem nyújthatta volna. Arra való tekintettel pedig, hogy a felszámoló eljárása nem volt jogszabálysértő, a vele szemben előterjesztett kártérítési igény jogalapja sem állapítható meg.

[12] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a módosított keresetnek megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat meghozatalára utasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves, az rPp. 206. §-ába ütköző mérlegelésével állapította meg, hogy perbeli szerződések nem ütköznek jóerkölcsbe. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a mérlegelés során figyelmen kívül hagyta, hogy a III. rendű alperes részére a birtokba adásra csak az adásvételi szerződés megkötését követően került sor, és a II. rendű alperes által becsatolt okiratok szerint a bérleti díjról a számlák, a bérleti szerződésben foglaltaknak ellentmondva nem havonta, hanem kéthavonta lettek kiállítva. Ennek alapján pedig nem zárható ki, hogy a bérleti szerződés valójában későbbi, mint az adásvételi szerződés, a feltüntetett dátumok ellenére. Véleménye szerint az elsőfokú ítélet tévesen állapítja meg, hogy a „tulajdoni lapon kívüli elővásárlási jog (ráadásul ingyenes) biztosítása” nem ütközik jóerkölcsbe. Ez azért erkölcstelen, mert az adott vagyonelem iránt leginkább érdeklődő, azaz potenciálisan a legmagasabb árat fizetni hajlandó inkább kibérli a vagyonelemet elővásárlási joggal ahelyett, hogy a jogalkotó szándéka szerinti nyilvános árversenyben a hitelezők minél teljesebb kielégítését szolgálva magasabb piaci árat fizessen. Az elsőfokú ítélet lényegében egy olyan törvénybe ütköző felszámolói gyakorlatot támogat, miszerint „a kétséges szerződések Ptk. vagy Cstv. által biztosított megtámadhatósága elvonható”. A perköltség tekintetében fontosnak tartotta kiemelni a felszámoló időhúzó, halogató pertaktikáját, melynek során a bérleti szerződést csak évekkel a kereset benyújtását követően csatolta be.

[13] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

[14] Az ítéltábla a fellebbezési eljárás során a Gf.2. sorszámú végzésével felhívta a felperest – egyebek mellett – arra, hogy amennyiben a II. rendű alperessel szembeni keresetét a másodfokú eljárásban is fenntartja, határozottan jelölje meg, hogy milyen összeg megfizetésére kéri kötelezni a II. rendű alperest. Figyelmeztette egyúttal, hogy amennyiben a II. rendű alperessel szembeni keresete összegét nem jelöli meg, az ítéltábla úgy tekinti, hogy a II. rendű alperessel szembeni keresetét a másodfokú eljárásban már nem tartja fenn, illetve azt hiányos tartalma szerint bírálja el. A felperes az ítéltábla felhívásának e részére nyilatkozatot nem tett.

[15] Előrebocsátja az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül. Így a

felülbírálat nem érintette az elsőfokú ítéletnek a keresetet a felperesi fellebbezéssel nem érintett, a II. rendű alperessel szemben elutasító, elsőfokon jogerőre emelkedett rendelkezését.

[16] Az így elbírált fellebbezés nem alapos.

[17] A másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán az ítéltábla mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértést a felperes fellebbezésében nem jelölt meg, ilyet az ítéltábla sem észlelt. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének ezért törvényes indoka nem volt, az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése nélkül hozta meg határozatát. Az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítási eljárásban beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206. §-a szerint összességükben okszerűen értékelve a perben releváns tényeket helyesen állapította meg, és abból – a fellebbezéssel érintett körben – helytálló jogi következtetést levonva utasította el a felperes III. és IV. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét.

[18] A felperes a III. és IV. rendű alperessel szemben előterjesztett – részben egymással látszólagos keresethalmazatban is álló – keresetében a már perben nem álló – II.r. alperes felszámoló által képviselt – adós (volt I. rendű alperes), mint eladó és a III.r. alperes, mint vevő között létrejött adásvételi szerződés, valamint a III. rendű alperes mint eladó és a IV. rendű alperes mint vevő között létrejött adásvételi szerződések semmisségének megállapítását, és az érvénytelenség jogkövetkezményeinek a levonását kérte.

[19] A perben nem vitás tényállás szerint az adós céget a felszámolást követően 2017. október 20. napján törölték a cégnyilvántartásból. A felperes a keresetét 2017. szeptember 25. napján terjesztette elő, így a per során szűnt meg a volt I. rendű alperes adós gazdálkodó szervezet jogalanyiséga, ezért vele szemben a pert megszüntetésre került.

[20] Már az rPtk. talaján kialakult bírói gyakorlat jogértelmezése rámutatott arra, hogy a semmisségre történő hivatkozás nem jelent egyben ugyanilyen széles keresetindítási jogosultságot (2/2010. (VI. 28.) PK. vélemény). A Ptk. már tételes szabályként fogadta el a kialakult bírói gyakorlatot, és a 6:88. § (3) bekezdése kimondja, hogy ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a szerződés semmisségére az hivatkozhat, és a szerződés semmisségével kapcsolatos peres eljárást az indíthat, akinek ehhez jogi érdeke fűződik vagy akit erre törvény feljogosít. A fentiek alapján elsődlegesen azt kellett vizsgálni, és abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a per során megszűnt adós által a felszámolása során kötött adásvételi szerződés érvénytelensége megállapításához, és az érvénytelenség jogkövetkezményei levonásához fűződik-e jogi érdekeltisége a pályázati (felszámolási) értékesítés során pályázatot benyújtó felperesnek.

[21] Az ítéltábla leszögezi, hogy az adós gazdálkodó szervezet törlése hiányában a felperesnek a semmisség megállapításához fűződő jogi érdekeltisége valóban fennállna. Az ítéltábla megítélése szerint ugyanakkor ez a jogi érdeke a felperesnek a konkrét esetben már hiányzik, figyelemmel az adós felszámolásának a befejezésére, a jogalanyiségének a megszűnésére. A pályázó felperesnek ugyanis kizárólag akkor fűződne jogi érdekeltisége a felszámolási vagyontárgy értékesítése során kötött szerződés érvénytelensége megállapítására, amennyiben az értékesített vagyontárgy (jelen esetben: az ingatlan) visszakerülhetne a felszámolási vagyontárgyba, és a felszámoló által ismételt kiírt pályázatra újabb pályázatot

nyújthatna be. Jelen esetben azonban erre már nem kerülhet sor, mivel az adós gazdálkodó szervezetet megszüntették, a cégnyilvántartásból törölték. Így megszűnt a pályázó felperes érvénytelenség (semmisség) megállapításához fűződő jogi érdekeltsége is.

[22] Az ítéltábla ebben a körben nem értett egyet az elsőfokú bíróság azzal az álláspontjával, hogy az érvénytelenség megállapítása esetén vagyonrendezési eljárásra kerülhet sor, ahol az ingatlan értékesítésére a vagyonrendező ismételt pályázatot ír ki, amelyre a felperes pályázatát benyújthatja. Ez az érvelés azért nem helytálló, mert a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 119. § (1) bekezdése szerint vagyonrendezésnek olyan vagyontárgyra lehet helye, amely a cég jogutód nélküli törlését követően kerül elő. A konkrét esetben azonban nem erről van szó, hiszen az adós gazdálkodó szervezet felszámolása során értékesített vagyontárgy, az ingatlan nem utólag került elő, az "meg volt" a cég jogutód nélküli törlését megelőzően is, ami a vagyonrendezési eljárás lefolytatását önmagában kizárja az egységes bírói gyakorlat szerint (EBH2010. 2244.)

[23] Az adós (volt I. rendű alperes) és a III.r. alperes közötti adásvételi szerződés esetében hiányzó, a semmisség megállapításához fűződő jogi érdekeltség hiányában a felperes tehát nem kérheti a továbbértékesítést jelentő, III. rendű és a IV. rendű alperes közötti adásvételi szerződés semmisség megállapítását sem. Ezért az elsőfokú bíróságnak az erre irányuló keresetet már önmagában emiatt el kellett volna utasítania, szükségtelenül bocsátkozott a semmisségi ok érdemi vizsgálatába. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a felperes keresetében tényelőadást sem tett arról, hogy a III. rendű és a IV. rendű alperes között létrejött adásvételi szerződés milyen okból ütközne jóerkölsbe.

[24] Ettől függetlenül egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította a perbeli bérleti szerződés színlelt voltát, illetve az ezt követő adásvételi szerződések jóerkölsbe ütközését sem. Ebben a körben az elsőfokú bíróság bizonyítékokat mérlegelő tevékenységét (Pp.206. § (1) bekezdés) a felperes alap nélkül támadta a fellebbezésében, hiszen az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen kitért arra, hogy milyen bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást, és mik voltak azok a körülmények, amiket a bizonyítékok e körbeni mérlegelésénél irányadónak vett, és a felperesi tényállításokat a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján miért nem találta bizonyítottnak. Ezen indokokat az ítéltábla is osztotta, és megjegyzi, hogy a fellebbezésben e körben felhozott körülményeket már az elsőfokú bíróság is a mérlegelési körébe vonta, és a bizonyítékok okszerű mérlegelése a másodfokú bíróságot is köti. (BH 2006. 403.)

[25] Ezen túlmenően helyesen állapította meg a törvényszék az ítéletében azt is, hogy a Ptk. 5:187. §, valamint az Inyvtv. 62. § (1) bekezdése alapján az "anyagi jog szerinti jogosultnak, illetve a bejegyzés törlése esetén jogosulttá váló személynek" nem minősülő felperes a jóhiszemű és ellenérték fejében jogot szerző harmadik szerzőnek tekintendő IV. rendű alperes tulajdonjoga törlése iránti kereset előterjesztésére nem rendelkezik jogi érdekeltséggel. A 3/2010. PK vélemény 1. és 6. pontjaiban foglaltak az 1/2014. PJE szerint is beépültek a Ptk. rendelkezéseibe.

[26] A III.r. alperessel szemben előterjesztett szerződés létrehozása iránti kereset nem teljesíthető egyrészt a perben keresettel támadott adásvételi szerződések érvénytelenségének megállapíthatósága hiányában, hiszen a III. rendű alperes már nem is tulajdonosa a perbeli ingatlannak, másrészt a Ptk. 6:71. § (1) bekezdése feltételei hiányában fogalmilag sem.

[27] Mindezek alapján a fellebbezésben előadottak az érdemben helyes elsőfokú ítélet megváltoztatására nem adnak alapot. Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az elsőfokú ítélet fellebbezett részét – a kifejtetteknek megfelelően – a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, az indokolás részbeni kiegészítésével helybenhagyta.

[28] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárásban is peresztes felperes a Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján viselni köteles a másodfokú eljárásban felmerült saját perköltségét. Az alperesek a fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztettek elő, így a másodfokú eljárásban megtérítést igénylő költségük nem merült fel, ezért erről az ítéltáblának határoznia sem kellett.

Győr, 2021. november 4.

Dr.Ferenczy Tamás s.k.
Dr.Mészáros Zsolt s.k.

a tanács elnöke

Dr.Bajnok István s.k.

előadó bíró

bíró